

מכתב להורים – רס"ן אייל אבניאון ז"ל

היום יום שלישי, ה-21.3.23

השעה 20:00, אני אחרי יום מדהים בלגונה הומנטאי,

שוכב במיטה בהוסטל והרגיש נכון להתחיל לכתוב עכשיו,

עבורי סוף חודש מרץ ותחילת אפריל הוא בסימן אמא ואבא,

יום הולדת לאדם קרוב זה תמיד עניין ומעניין קטן מבחינתי, במקרה שלכם ימי ההולדת סמוכים, אז תמיד עשרת הימים שמפרידים בין התאריכים שלכם מלאים במחשבות עליכם, אני לא זוכר מתי פעם אחרונה חגגנו יחד את יום ההולדת שלכם, תמיד אני איכשהו לא נמצא, אבל הפעם זה קצת חריג יותר, בכל זאת לא התראנו כבר קצת יותר מ-3 חודשים, אז אני באופן טבעי חושב עליכם לא מעט, השנה בחרתי לברך אתכם יחד, ולא, זה לא כי אני עצלן, אני מאד אוהב לכתוב, במיוחד לכם, אבל מלוות אותי מחשבות רבות על שניכם, על המסע המשותף שלנו לתאילנד בקרוב, ובחרתי לכתוב לכם מה אתם שניכם, יחד עבורי.

פתחתי את הבוקר מוקדם, ועם חשש קטנטן, מה יהיה היום,

יצאתי לטייל לבד, לרוב אני פוגש חברה בני גילי, בדרך כלל צעירים יותר, לפני תחילת המסלול פגשתי בחור בן 52, קוראים לו אורן והוא מנהל משרד עורכי דין, היה לנו יום מעניין יחד, תפסו אותי מספר דברים במהלך היום איתו, הוא מטייל עם אישתו, וסיפר על כמה מיוחד זה לטייל יחד בגיל כזה, ואיך מעמיקים קשר אפילו בשלב כל כך מאוחר, אחרי כל כך הרבה שנות נישואין, זה היה מקסים בעיניי, ובאופן טבעי, איך לא חשבתי עליכם, ועל הקשר שלכם,

אני חושב שלראשונה עצרתי ואמרתי לעצמי כמה מיוחדת הזוגיות שלכם, וכמה עברתם יחד, יש קטע יפה של אריאל שרון, הוא מספר על העבודה הפיזית הקשה בשדה עם אביו, והוא כל הזמן רק ראה כמה נשאר עוד לעבודה, וזה התיש אותו, החום היתושים והעבודה עם המעדר, הוא סיפר שאבא שלו חיבק אותו באחד הרגעים הקשים בעבודה ואמר לו משפט פשוט שאומר כל כך הרבה-

”אבל תראה כמה כבר עברנו”, המשפט הזה פשוט ככל שיהיה מלווה אותי המון, ועכשיו שאני חושב עליכם, אני נדהם מכמה עברתם, ויש כל כך הרבה -

הלימודים, עברתם לגור יחד, פתחתם גנים, הבאתם ילדים, המחלה של אמא, סגרתם את הגנים, אמא פתחה צהרון ואבא שינה מקצוע, (חסכתי לא מעט תחנות משותפות) והכל יחד, לא היה אפשר להפריד בינכם לאורך הדרך, אתם שם אחד בשביל השנייה, ובשבילנו כל הזמן, לא רציתי להשוויץ בפני אורן בכך, כי הוא פתח את הלב על אישתו והוא גם סבא טרי, אז נתתי לו לשפוך, כדי שישמח ממה שיש לא ולא יתבאס שההורים שלי טובים אפילו יותר.

הוא נגע בנקודה נוספת יפה, הוא המשיל את החיים למשחק ”שלוש מקלות” ואיך מי שמותח את עצמו לקצה מרחיק את המקלות כל פעם עוד קצת,

מה שיפה במשחק הזה לדעתי, זה שבכל פעם שאתה מרחיק את המקל אתה בטוח שהפעם זה כבר רחוק מדי, שאין שום סיכוי שמישהו יצליח לקפוץ כל כך רחוק, ואז, איכשהו מישהו מצליח, זה לא מדעי מה שכתבתי כאן אבל זאת החוויה שלי מהמשחק, ואתם, אמא ואבא, עבורנו, ובחייכם, דאגתם להרחיק את המקל תמיד מעבר למה שכולם מרחיקים בדרך כלל, ובתחושה שלי, זה תמיד היה עבורנו, אופיר אייל ונטע, תמיד אמא הוסיפה עוד ילד לצהרון, כדי שלנו יהיה קצת יותר, ואבא גם דאג להרחיק עוד את המקל, ולקום מוקדם יותר, ולהוסיף עוד נקודות, ולצאת להעמיס בשעה מוקדמת יותר, והכל בשבילנו, בשביל המשפחה הנפלאה הזאת שאתם במו ידכם הקמתם,

אמא ואבא שלי, האנשים החשובים לי ביותר בחיים,

מי אני בלעדיכם?

אני אוהב אתכם אהבה שלא תתואר, אני קשור אליכם יותר משנדמה לכם, אני חושב עליכם בכל יום, ותמיד מחשבות טובות

אתם העוגן שלי, המקום היציב שלי בחיים, הכי יציב שלי, לימדתם אותי וחינכתם אותי בדרך הכי טובה שיכולתי לבקש, לימדתם אותי ערכים מה הם, נורמות, מוסר ומידות, לא דיברתם את זה, פשוט הייתם אתם, והספיק לי, לכולנו להתבונן מהצד ולהבין איך נכון להיות בן אדם בעולם הזה.

אני מאושר לראות אתכם מצליחים לנהל חיים כל כך מלאים, אני מאחל לכם, ואני בטוח שזה חוזר בכל ברכה של מישהו אליכם, לדעת גם לתת לעצמכם קצת יותר, שתמשיכו להעמיק את הזוגיות היפה שלכם, אני מחכה לטיול איתכם מאד, מתגעגע ואוהב מאד, בחרתי להקדיש לכם את השיר- "אל תפחד" של אהוד בנאי, מהסיבה הפשוטה שבעוד 20 שנה, כשאני אהיה אבא, הייתי רוצה שהילד שלי לא יפחד מכל מה שעלול לצוץ בעולם, כי הוא ידע שאני תמיד אהיה שם בשבילו, בדיוק, כמו שאתם בשבילי, איש חכם, איזה אביתר בנאי אחד אמר פעם שברגע שאתה מנסה לדייק את הכוונות שלך, שאתה מנסה לאמר משהו בכנות, זה לא פחות מתפילה, ויותר חשוב, זה הקול האמיתי שלך שפורץ ממך, כך ניסיתי לעשות בברכה הזאת, להודות בכנות ועל הכל, כי יש על מה.

אחד החלומות הכי גדולים שלי, זה להגשים לכם את כל החלומות שלכם, ואני בטוח שגם של אופיר ונטע, אבא תמיד חלמת לחרוש את העולם עם קרוואן, אמא את תמיד רוצה שאבא יהיה מאושר, הלבד הזה הוא עושה לי טוב, ורצינו שגם לכם יהיה טוב, ולבד לא יזיק לכם, אז אולי זה לא קרוואן בארהב אבא, אבל אני מקווה שתהנו מהלילה יחד.

אוהב יותר משנדמה,

שלכם אייל